

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/34/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818205192
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3818205192.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov Beáty Čupkovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v právnej veci navrhovateľa U. W., narodeného dňa XX.XX.XXXX, bytom Z., S. XXXX/XX, zastúpeného H.. W. W., narodenou dňa XX.XX.XXXX, bytom Z., S. XXXX/XX, proti osobe povinnej platením výživného Q.. V. B., narodeného dňa XX.XX.XXXX, bytom Y., Y. XXX, zastúpeného X.. Q. B., advokátkou so sídlom v Y., E. P. 7, o zvýšení výživného, na odvolanie osoby povinnej platiť výživné proti rozsudku R. súdu Prievidza zo dňa 7. mája 2019, č. k. 10Pc/17/2018-159, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 16P/69/2014-82 zo dňa 09.04.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoP/39/2015-104 zo dňa 03.09.2015 tak, že vyživovaciú povinnosť povinného rodiča Q.. V. B. (otca) k U. W. (synovi) zvýšil zo sumy 170,- eur mesačne na sumu 230,- eur mesačne od 07.11.2018, ktoré je povinný rodič povinný platiť vždy do 25. dňa v mesiaci vopred do rúk plnoletého dieťaťa (výrok I.), zročné výživné za obdobie od 07.11.2018 do 07.05.2019 v sume 374,- eur povolil povinnému rodičovi splácať v mesačných splátkach po 20,- eur spolu s bežným výživným počnúc mesiacom jún 2019 s tým, že omeškanie s platením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia (výrok II.), v prevyšujúcej časti návrh zamietol (výrok III.).

2. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané a medzi účastníkmi nebolo sporné, že rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi č. k. 16P/69/2014-82 zo dňa 09.04.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoP/39/2015-104 zo dňa 03.09.2015 bol zmenený rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 13P 591/2009-64 zo dňa 26.01.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4CoP 32/2010-81 z 22.04.2010 tak, že vyživovacia povinnosť otca k maloletému U. W., naposledy určená sumou 140,- eur, bola s účinnosťou od 01.12.2014 zvýšená na sumu 170,- eur mesačne. Zročné výživné za obdobie od 01.09.2014 do 30.04.2015 v sume 270,- eur bol otec dieťaťa povinný zaplatiť do rúk matky dieťaťa v mesačných splátkach po 10,- eur splatných spolu s bežným výživným pod stratou výhody poskytnutých splátok v prípade nezaplatenia dvoch splátok. Vzájomný návrh otca o zníženie vyživovacej povinnosti na maloletého U. bol zamietnutý. V tom čase príjem otca dieťaťa predstavoval sumu 802,- eur mesačne netto, mal ďalšie dve vyživovacie povinnosti na maloleté deti pochádzajúce z posledného manželstva, Q. v sume 110,- eur mesačne a Šimona v sume 90,- eur mesačne. Matka maloletého U. dosahovala zárobok v priemere 556,38 eur mesačne a jej manžel v priemere 1.086,80 eur. Maloletý U. bol študentom 1. ročníka strednej školy, navštevoval G. a trpel intoleranciou na laktózu.

3. V súčasnosti, s časovým odstupom štyroch rokov, je U. plnoletý, študuje na E. fakulte T. O. O. v 1. ročníku bakalárskeho štúdia študijného programu Učiteľstvo telesnej výchovy a geografie v dennej forme. Je členom ŠK P. O. O., ktorý reprezentuje na súťažiach majstrovstiev SR a atletickej ligy, čím došlo k podstatnému nárastu jeho nákladov. Za členstvo v ŠK P. O. O. platí členský príspevok v sume 48,- eur ročne. V súvislosti s členstvom bol povinný absolvovať v období od 23.04.2019 do 30.04.2019 povinné sústredenie v D., ktorého cena predstavovala sumu 400,- eur. Je povinný prispievať trénerom na výživové a športové poradenstvo sumou 30,- eur mesačne. ŠK Dukla bezplatne plnoletému dieťaťu zabezpečuje jedného trénera, jedného fyzioterapeuta, má k dispozícii bezplatné regeneračné zariadenia a lacnejšie ubytovanie, pretože býva priamo v zariadení ŠK Dukla. Z vlastných finančných prostriedkov si hradí športové oblečenie, vrátane športovej obuvi, čo vyplýva zo správy ŠK zo dňa 17.04.2019, okrem súťažných dresov, ktoré zabezpečuje ŠK Dukla. Za nákup športovej obuvi - tretier vynaložil dňa 26.06.2018 sumu 72,80 eur a dňa 17.09.2018 sumu 91,- eur. Náklady na ubytovanie v ŠK P. predstavovali v období od novembra 2018 do marca 2019 sumu 45,- eur mesačne a od mája 2019 sumu 20,- eur mesačne. Od ŠK P. O. O. nepoberá žiadne finančné odmeny za športové výsledky. Zvýšené finančné náklady má so zabezpečením stravy z dôvodu vyššieho príjmu proteínov a látok potrebných na podporu rozvoja svalstva a sily jeho organizmu pod dohľadom trénerov. Jeho mesačné náklady na stravu predstavujú sumu približne 252,- eur. Pokračuje v špeciálnej diéte pre intoleranciu laktózy, s čím má spojené zvýšené výdavky na nákup bezlaktózového mlieka a úpravu stravy. Štúdiom na vyššom type školy mimo miesta bydliska došlo prirodzene u navrhovateľa k nárastu nákladov spojených so štúdiom, cestovaním a ubytovaním. Poplatky za telefón predstavujú sumu od 10,- eur do 12,- eur mesačne, za mobilný internet v sume 17,50 eur mesačne, ktoré platí jeho matka. Na osobnú prepravu používa OMV patriace do vlastníctva matky z dôvodu časovej náročnosti študijného plánu a prepravy do školy z ŠK Dukla. Cestovné náklady predstavujú sumu 25,- eur mesačne.

4. K zmene pomerov došlo aj na strane povinného rodiča v tom, že jeho mesačný príjem sa zvýšil zo sumy 802,- eur mesačne netto na sumu 1.100,- eur netto mesačne, ktorú dosahuje od 01.01.2019. Do 31.12.2018 poberal mzdu v sume 1.030,- eur mesačne netto. Ide o zvýšenie o 300,- eur netto mesačne od 01.01.2019. Súčasne je poberateľom odmeny za výkon funkcie poslanca Mestského zastupiteľstva v Y., za ktorú mu bola vyplatená v období od decembra 2018 do marca 2019 odmena v sume 379,60 eur, z ktorej nemal zrazené žiadne výdavky spojené s výkonom funkcie. Pribudla mu vyživovacia povinnosť k maloletému V., ktorej výšku pôvodne deklaroval sumou 200,- eur mesačne a následne ju znížil na sumu 80,- eur mesačne s poukazom na to, že zostatok finančných prostriedkov v sume 120,- eur platí matke dieťaťa ako príspevok na výživu nevydatej matky. Zo svojho príjmu platí pravidelné výdavky na bývanie vo výške 200 Eur mesačne, úver vo výške 50,23 Eur mesačne a 19,10 Eur mesačne, cestovné náklady 25 Eur mesačne, poistenie 12 Eur mesačne, telefón 30 Eur mesačne, cigarety 20 Eur mesačne, 80 Eur mesačne výživné na syna V., 120 Eur výživné na matku maloletého.

5. Matka navrhovateľa oproti predchádzajúcej úpravy vyživovacej povinnosti povinného rodiča dosahuje vyšší mesačný príjem v sume 654,- eur netto oproti mzde v sume 556,38 eur netto, ktorú dosahovala v roku 2015. Ide o nárast príjmu o 97,62 eur. Je výlučnou vlastníčkou rodinného domu náklady na bývanie 170,45 Eur mesačne plyn, 45 Eur mesačne elektrina, 45 Eur mesačne voda, poistenie 36,74 Eur a 13,21 Eur. jej manžel má priemerný mesačný zárobok od 1.200 do 1.250 Eur mesačne, podieľa sa jednou polovicou na mesačných nákladoch na domácnosť.

6. Súd prvej inštancie mal za nepochybné, že zmeny pomerov na strane navrhovateľa jednoznačne odôvodňujú zvýšenie výživného povinného rodiča, ktorý podľa názoru súdu má vytvorené ekonomické podmienky pre platenie výživného zvýšeného o sumu 60,- eur mesačne. S poukazom na ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine neprihliadol na úverové zaťaženie povinného rodiča. Za odôvodnený náklad povinného rodiča považoval výživné na mal. V. v sume 80,- eur mesačne. Mal dôvodné pochybnosti o platení príspevku v sume 120,- eur mesačne na výživu matky dieťaťa vzhľadom k tomu, že aj počas predchádzajúceho súdneho konania (pred Okresným súdom Y. rozhodujúcim o návrhu povinného rodiča na zníženie výživného na navrhovateľa) tvrdil, že vyživovaciu povinnosť k maloletému V. si po dohode s matkou plní v sume 200,- eur mesačne a až na základe konštatovania súdu, že dobrovoľne hradené výživné na mal. V. vo výške 200,- eur mesačne nepovažoval za adekvátne a to aj s poukazom na to, že potreby 15 mesačného dieťaťa nemohli dvojnásobne prekročiť potreby detí povinného rodiča vo veku 10 a 12 rokov, na ktoré prispieva výživným v sume 90,- a 110,- eur a zároveň prevýšiť aj potreby študenta vysokej školy a považoval za primerané prispievať na výživu maloletého V. maximálne sumou 80,- eur mesačne a nad túto sumu na povinným rodičom uvádzané náklady neprihliadal, začal tvrdiť,

že zo sumy 200,- eur na výživu maloletého V. platí sumu 80,- eur mesačne a na výživu jeho matky platí sumu 120,- eur mesačne. Tvrdenie povinného rodiča o platení príspevku na výživu matky dieťaťa preto považoval za účelové v snahe navýšiť si výdavky, ktoré pravidelne platí zo svojho príjmu. Aj napriek tomu, že povinnému rodičovi pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletému V., zvýšenie jeho pravidelného mesačného príjmu o 228,- eur do 31.12.2018 a o sumu 300,- eur od 01.01.2019 odôvodňuje zvýšenie výživného na plnoleté dieťa o sumu 60,- eur aj s prihladením na to, že povinný rodič má ďalší príjem poslanca mestského zastupiteľstva, ku ktorému je potrebné prihladiť, aj keď nejde o pravidelný mesačný príjem, ale predstavuje ďalší zdroj finančných prostriedkov, ktoré má k dispozícii. Prihladol aj na skutočnosť, že s navrhovateľom neutržiava žiadny kontakt a okrem výživného sa žiadnym spôsobom nepodieľa na jeho materiálnom zabezpečení. Zročné výživné za obdobie od podania návrhu na začatie konania, od 07.11.2018 do 07.05.2019 v sume 374,- eur súd prvej inštancie povolil povinnému rodičovi v súlade s ust. § 232 ods. 4 CSP splácať v mesačných splátkach po 20,- eur spolu s bežným výživným počnúc mesiacom jún 2019. Pokiaľ sa plnoleté dieťa domáhalo platenia výživného od skoršej doby a vo vyššej výške a než bolo rozhodnuté, bol jeho návrh v prevyšujúcej časti zamietnutý ako nedôvodný. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 5, § 78 ods. 1, ods. 3 Zákona o rodine.

7. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie povinný rodič a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nemá podklad vo vykonanom dokazovaní. Vyčítal súdu, že bez relevantného skúmania jeho pomerov sa stal iba povinným na úhradu vyživovacej povinnosti voči svojmu prvorodenému synovi v rozsahu nárastu o 60,- eur mesačne, pričom z rozhodovania ohľadom smerovania života syna U. je vylúčený od jeho útleho detstva. Súd prvej inštancie sa nezaoberal dôsledne okolnosťami tohto prípadu, keď mu so synom bolo znemožnené vytvárať si plnohodnotný vzťah otec a syn, no na rozmaroch akokoľvek pre vývoj syna prospešných sa musel vždy podieľať. Navrhovateľ ukončil štúdium na strednej škole ako mechanik počítačových sietí, pričom on nemal možnosť vykonať dokazovanie smerom k jeho prípadnému príjmu popri štúdiu na VŠ z tejto jeho zručnosti, keďže sa so synom nedokáže stretnúť. Ani na samotné súdne konanie sa navrhovateľ nedostavil, dostavila sa iba jeho matka, pričom takto to bolo od jeho útleho detstva. Konštatoval, že prakticky od rozchodu s matkou navrhovateľa mu nebolo umožnené, ani jeho rodine sa s navrhovateľom stretávať. Je mu preto nejasné, prečo má navrhovateľ v zastúpení jeho matkou tak vysoké nároky na plnenie vyživovacej povinnosti, keď reálne došlo k vytlačeniu jeho osoby zo života navrhovateľa už v období útleho detstva. Poukázal na skutočnosť, že od zvýšenia vyživovacej povinnosti rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 16P/69/2014 zo dňa 09.04.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 03.09.2015 uplynuli iba 3 roky do podania tohto návrhu na opätovné zvýšenie vyživovacej povinnosti. Náklady popísané navrhovateľom premietnuté do odôvodnenia rozsudku sú nesprávne rozpočítané na kalendárny mesiac z čoho je zrejmé, že aj výdavky navrhovateľa sú odôvodnené v nižšej výške, ako to vo svojom odôvodnení súd prvej inštancie udáva. Spochybnil rozsah odôvodnených výdavkov, keď už v predchádzajúcom súdnom rozhodnutí sa konštatovalo, že jeho výdavky na oblečenie možno považovať za nadštandardné. Ďalej uviedol, že dňa 22.07.2017 mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletému synovi V., čím sa súd nijako nezaoberal. Mal za to, že jeho majetkové pomery sú tak slabé, že je dokonca dôvod na zníženie výživného. Výdavky, ktoré má mesačne, vrátane výživného na navrhovateľa predstavujú sumu 1.256,- eur mesačne bez nákladov na zdravotnú starostlivosť, stomatológa a podobne. Nie je preto v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať na výživu navrhovateľa v súdom stanovenej výške. Zdôraznil, že má vyživovaciu povinnosť k 4 deťom a pri takto určenej výške výživného nedokáže prispieť ani žiadnym plnením nad rozsah stanovenej vyživovacej povinnosti, nebude schopný im kúpiť darčeky pri príležitosti ich sviatkov a podobne. Súd mu svojím rozhodnutím znemožnil, aby čo len pomýšľal na príspevanie ďalším trom deťom nad rozsah stanovenej vyživovacej povinnosti a ukrátil ich oproti prvorodenému synovi na ich právach, kedy z jeho príjmových pomerov už nie je do budúcnosti možné počítať s nárastom vyživovacej povinnosti voči týmto deťom a to bez ohľadu na prípadné zvýšenie ich odôvodnených potrieb. Vytýkal súdu prvej inštancie, že nedostatočne skúmal, ktoré výdavky sú v prípade navrhovateľa nevyhnutné a nezodpovedal na otázku, či si dieťa vzhľadom na pomery rodičov môže dovoliť takto nákladnú športovú činnosť. V prípadoch, ak má dieťa vyššie nároky na stravu, je možné uvedený zvýšený náklad kompenzovať zníženými výdavkami na iné položky, ako sú napr. ošatenie, záujmy, kultúra a podobne. V konečnom dôsledku aj oprávnené potreby dieťaťa môžu byť uspokojené len do takej miery a v takej kvalite, ktorá zodpovedá životnej úrovni rodičov a tie isté potreby dieťaťa môžu byť uspokojované v rôznych štandardoch.

8. Navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že súd prvej inštancie vykonal vo veci rozsiahle a podrobné dokazovanie, na základe ktorého dostatočne zistil skutkový stav a dospel k správnym zisteniam, nedošlo k žiadnym vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p., ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie súdu a odôvodňovali by zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. Pokiaľ ide o zastupovanie jeho osoby matkou na pojednávaní uviedol, že nemá finančné prostriedky na úhradu služieb právneho zástupcu a z tohto dôvodu volil možnosť, aby ho v konaní zastupovala matka. Ďalej uviedol, že stretávanie s otcom nebolo nijak obmedzované, mal súdom určený styk, ktorý nikdy nevyužil a až do jeho dospelosti sa o stretnutie nikdy nepokúsil, ani po dosiahnutí jeho dospelosti sa o stretnutie nikdy nepokúsil, ani ho nekontaktoval. Práve on bol osobou, ktorý kontaktoval otca, keď bol v maturitnom ročníka a žiadal ho, aby stiahol svoj návrh na zníženie výživného z dôvodu maturity a prijímacích skúšok na vysoké školy, ktorú otec nerešpektoval. Je vďačný rodine, v ktorej žije, že supľujú povinnosti jeho biologického otca vo všetkých smeroch a umožnili mu štúdium na ním vybranej vysokej škole a možnosť napredovať v atletike vďaka jeho talentu a tvrdej práci. Bohužiaľ pre biologického otca bol celý život len finančná záťaž a nie syn, na ktorého by bol hrdý a snažil sa ho pochopiť a mať rád. Pokiaľ ide o výdaje povinnej osoby poukázal na skutočnosť, že uviedol, že spláca hypotekárny úver vo výške 256,80 eur, pričom tento úver nie je na zabezpečenie jeho bývania, lebo preukázateľne nevlastní žiadnu založenú nehnuteľnosť. Uvedenú nehnuteľnosť predal slečne W. Z. a bol mu schválený úver vo výške 17.200,- eur, kde bola uvedená nehnuteľnosť založená. Je neštandardné, že uvedená osoba začala s výstavbou rodinného domu a je zrejme, kde sa finančné prostriedky využívajú. Poukázal tiež na skutočnosť, že povinná osoba deklarovala platenie výživného 200,- eur na mladšieho syna V., neskôr uvedenú sumu ponížil na 80,- eur a trval na tom, že platí na výživu nevydatej matke sumu 120,- eur.

9. Ďalšie písomné vyjadrenia k veci podané neboli.

10. Krajský súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku (CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § Civilného sporového poriadku (CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti (výrok I., výrok II.) potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

11. Rozsudok súdu prvej inštancie nebol spochybný odvolateľom vo výroku III., v ktorej bol návrh v prevyšujúcej zamietnutý, v tomto výroku rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť a odvolací súd sa ho nedotýkal.

12. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom vyplýva priamo zo zákona (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine) a plnenie tejto vyživovacej povinnosti trvá dovtedy, kým deti (aj po dosiahnutí plnoletosti) nie sú schopné samostatne sa živiť. Výživou dieťaťa, na ktorú obidvaja rodičia prispievajú, sa rozumie zaobstarávanie, resp. uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa, teda nielen zabezpečovanie jeho odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, ošatenie, obuv, atď.), ale aj tých, ktoré sú dôležité pre jeho vzdelanie a všestranný vývoj (náklady na štúdium - cestovné, ubytovanie v prípade štúdia mimo miesta bydliska, študijné pomôcky a literatúra a pod., náklady na kultúrne, športové, rekreačné potreby a vyžitie pod.).

13. Základnými kritériami na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom sú predovšetkým schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov (§ 62 ods. 2 prvá veta Zákona o rodine) s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine). Pri určovaní vyživovacej povinnosti súd prihliada i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará a uspokojuje potreby jeho bývania.

14. Odôvodnené potreby dieťaťa môžu byť rôzne podľa okolností jednotlivého prípadu. Sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a pod. Zároveň sú však bezprostredne ovplyvňované reálnymi schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi rodičov. Pokiaľ sú tieto obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. Pri rozhodovaní o výživnom je nevyhnutné uvažovať tiež o potrebách vyskytujúcich sa nepravidelne za dlhšie obdobie, prípadne o potrebách celkom náhodných, uspokojenie ktorých vyžaduje spravidla vyššie náklady.

15. Schopnosti a možnosti rodičov má súd zhodnotiť zo všetkých relevantných hľadísk, najmä z hľadiska ich veku, zdravotného stavu, dosiahnutej kvalifikácie, možnosti ich uplatnenia a pod., pričom vychádza zo zásady možnosti dosiahnutia príjmu a nie iba z faktického stavu. Majetkové pomery rodičov treba zohľadňovať a posudzovať nielen podľa vykazovaného príjmu, ale aj podľa celkovej hodnoty nadobudnutého majetku (hnuteľných vecí, nehnuteľností, pohľadávok, úspor alebo iných majetkových úžitkov a pod.), resp. podľa ich celkovej životnej úrovne, na ktorej má právo podieľať sa aj dieťa. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy také jeho výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť, to znamená, že aj takéto výdavky považuje za príjem rodiča, z ktorého vychádza pri rozhodovaní o výške výživného.

16. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie postupoval v danej veci dôsledne podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení, z ktorých vyplývajú kritériá pre určenie výživného, ako i ustálenej súdnej praxe.

17. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že navrhovateľ sa sústavným denným štúdiom na E. fakulte T. O. O., v študijnom programe učiteľstvo telesnej výchovy a geografie pripravuje na svoje budúce povolanie, je študentom 1. ročníka. Je preto nesporné, že jeho náklady sa zvýšili v súvislosti s dopravou do sídla vysokej školy ako i ubytovaním mimo miesta jeho bydliska a nákladmi na študijnú literatúru. Súčasne so štúdiom sa aktívne venuje športu, atletike, reprezentuje ŠK P. O. O., s ktorou činnosťou sú nepochybne spojené zvýšené náklady na stravu, športovú výstroj, tréningy, sústredenia, športové súťaže, členský poplatok a pod. Má zvýšené výdavky pre intoleranciu laktózy spojené s nákupom vhodnej stravy. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k správnejmu záveru, že od poslednej úpravy výživného na strane navrhovateľa došlo k podstatnej zmene pomerov odôvodňujúcim zmenu rozhodnutia o výške výživného. K zmene pomerov došlo aj na strane povinného rodiča s tým, že jeho príjem sa zvýšil zo sumy 802,- eur na sumu 1.100,- eur mesačne (do 31.12.2018 poberal mzdu vo výške 1.030,- eur mesačne), súčasne je poberateľom odmeny za výkon funkcie poslanca mestského zastupiteľstva v Y., ktorá mu bola od decembra 2018 do marca 2019 vyplatená v sume 379,60 eur. Pribudla mu vyživovacia povinnosť k maloletému V. vo výške 80,- eur mesačne. Osvedčená tiež bola vyživovacia povinnosť otca k maloletému Q. V. B. (XX rokov) vo výške 110,- eur a maloletému B. B. (10 rokov) vo výške 90,- eur mesačne. Matka navrhovateľa má priemerný čistý mesačný zárobok vo výške 654,- eur, jej zvýšenie od roku 2015 predstavuje 97,62 eur.

18. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že s prihliadnutím na odôvodnené potreby navrhovateľa, ako i možnosti, schopnosti, ale i majetkové pomery osoby povinnej na výživné, správne súd prvej inštancie zvýšil výživné pre navrhovateľa zo strany jeho otca na sumu 230,- eur mesačne s účinnosťou od 07.11.2018. Príjem otca, i s prihliadnutím na jeho ďalšie tri vyživovacie povinnosti (spolu 280,- eur mesačne) a jeho ďalšie odôvodnené náklady (na bývanie, stravu, ošatenie, hygienu, cestovné a pod.), je dostatočný na plnenie vyživovacej povinnosti pre navrhovateľa v stanovenej výške. Tvrdenie otca, že nemá dostatok finančných prostriedkov na platenie výživného pre navrhovateľa v stanovenej výške nebolo dôvodné, jeho príjem predstavuje 1.030, resp. 1.100,- eur mesačne a pohyblivý príjem za výkon poslanskej funkcie. Je potrebné si uvedomiť, že navrhovateľ má nároky dospelého človeka, ktorý svoju hlavnú činnosť (štúdium) má mimo miesta bydliska, preto jeho nároky na dopravu, stravu a ubytovanie sú nesporne vyššie ako jeho náklady pri štúdiu na strednej škole v mieste bydliska, ktoré súd bral do úvahy v čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Je len chvályhodné, že sa súčasne so štúdiom aktívne venuje športu, čo síce nesporne obnáša zvýšené náklady, ale je pre zdravie, celkový rozvoj jeho osobnosti a ďalší život navrhovateľa len pozitívom a treba ho v tejto aktivite podporovať. Nie bez významu je i skutočnosť, že od predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom uplynuli takmer štyri roky, došlo k nárastu životných nákladov, na ktorú skutočnosť súd vždy musí pri zmene pomerov prihliadať (§ 78 ods. 3 Zákona o rodine). Nie je možné a ani spravodlivé pripustiť, aby tieto zvýšené náklady navrhovateľa znášal výlučne jeden z rodičov (matka) a druhý z rodičov sa na uspokojovaní týchto nákladov nepodieľal, nakoľko obaja rodičia majú vyživovaciu povinnosť k navrhovateľovi až do času, kým nebude schopný sa sám živiť (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine).

19. Ak otec dôvodil, že pokiaľ súčasná rodina navrhovateľa podporuje v štúdiu na vysokej škole a v športových aktivitách, nie je na tom nič zlé, ale pokiaľ na to nemá dostatok financií, mohol navrhovateľ už byť osobou zárobkovo činnou, resp. získať nejaký príjem zo svojich zručností, odvolací súd môže len konštatovať, že Ústava SR každému garantuje právo na slobodnú voľbu povolania a prípravu naň

(Čl. 35 Ústavy SR) a ako i právo na vzdelanie (Čl. 42 Ústavy SR). Táto odvolacia námietka preto dôvodná nebola.

20. Pokiaľ otec tvrdil, že bol vylúčený od detstva z výchovy navrhovateľa a doposiaľ sa s ním nestýka, odvolací súd poukazuje na znenie Zákona o rodine ako i procesných predpisov (OSP, CMP), ktoré umožňovali otcovi legitímne uplatňovať svoje rodičovské práva, ktoré sú rovnako garantované Ústavou SR. Pokiaľ otec dôsledne svoje práva vo vzťahu k navrhovateľovi neuplatnil, v súčasnosti nie je v možnostiach odvolacieho súdu otcom tvrdený stav akýmkoľvek spôsobom reparaovať. Otcom tvrdené skutočnosti nemajú v súčasnosti žiaden vplyv na rozhodnutie súdu o výške výživného v danej veci.

21. K tvrdeniu otca v podanom odvolaní, že súd nezohľadnil jeho vyživovaciu povinnosť k mal. V., odvolací súd poukazuje na bod 26 odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, z ktorého vyplýva, že bolo prihliadnuté na všetky tri ďalšie vyživovacie povinnosti otca, na ktoré prihladol i odvolací súd.

22. Odvolací súd zdôrazňuje, že výživné má vždy prednosť pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods. 5 Zákona o rodine), preto výdavky tvrdené otcom na hypotekárny úver vo výške 256,80 Eur a pôžičky vo výške 50,23 Eur a úveru vo výške 19,10 Eur, ktoré otcom neboli preukázateľne odôvodnené ako náklady nevyhnutné a opodstatnené, nemohli byť zohľadnené ako jeho odôvodnené náklady. Rovnako nemohli byť zohľadnené náklady na platenie zameškaného výživného, ktoré vznikli výlučne jeho zavinením.

23. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

24. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.